

Standpunt



Toegewezen: Christof Burm

Versie: 2

Titel:	BD art. 12, 23, 105 en 110: Vrijstelling saneringsplicht erfgenamen – beoordeling kennisvoorwaarde
Contactpersoon/auteur standpunt:	Mike Mortelmans
Discussieforum:	Delphi 22/11/2010
Datum opmaak:	20 november 2011

BD art. 12, 23, 105 en 110: Vrijstelling saneringsplicht erfgenamen – beoordeling kennisvoorwaarde

1. Situering

In het kader het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 kan de saneringsplichtige eigenaar vrijgesteld worden van de verplichting om het beschrijvend bodemonderzoek en de bodemsanering (saneringsplicht) uit te voeren.

De eigenaar wordt vrijgesteld van de saneringsplicht als de bevoegde overheid beslist dat hij cumulatief voldoet aan de volgende voorwaarden:

- 1° hij heeft de bodemverontreiniging niet zelf veroorzaakt;
- 2° de bodemverontreiniging is tot stand gekomen voor het tijdstip waarop hij eigenaar van de grond werd;
- 3° hij was niet op de hoogte en behoorde niet op de hoogte te zijn van de bodemverontreiniging op het ogenblik dat hij eigenaar van de grond werd (**kennisvoorwaarde**).

Op grond van artikel 12, §2, 3° en artikel 23, §2, 3° BD heeft de Vlaamse Regering de bevoegdheid om te bepalen met *welke elementen* rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van de kennisvoorwaarde. In artikel 50 VLAREBO heeft de Vlaamse Regering uitvoering gegeven aan die bepaling: zo moet bij de beoordeling in het bijzonder rekening worden gehouden met de *hoedanigheid van de eigenaar*.

Een erfgenaam kan beschouwd worden als een eigenaar van bijzondere aard. Hij is eigenaar geworden *ingevolge het overlijden van een erflater* en het gaat om een *wettelijke rechtsopvolger onder algemene titel*. Omwille van die bijzondere hoedanigheid heeft de Vlaamse overheid een **specifieke invulling** gegeven aan de **kennisvoorwaarde** voor erfgenamen (eigenaars die eigenaar zijn geworden ingevolge overlijden). Die specifieke invulling is uitgeschreven in een beleidslijn die door de Vlaamse overheid wordt gehanteerd bij de beoordeling van de kennisvoorwaarde voor erfgenamen, en ook als dusdanig wordt toegepast in concrete dossiers en beroepsbeslissingen ([MB 24.10.2011 Familie De Cock](#)).

2. Beleidsstandpunt OVAM / Minister

Hoe beoordeelt de OVAM en de Minister in het kader van de aanvraag tot vrijstelling van een eigenaar van een verontreinigde grond die eigenaar is geworden ingevolge nalatenschap (erfgenaam) de kennisvoorwaarde?

De OVAM/Minister hanteert voor **erfgenamen** een specifiek beleid bij de beoordeling van **de kennisvoorwaarde** in het kader van de vrijstelling van saneringsplicht.

De OVAM/Minister put haar bevoegdheid ter zake uit artikel 50,3° VLAREBO. Artikel 50 VLAREBO geeft aan welke elementen de OVAM in aanmerking moet nemen voor de beoordeling van de kennisvoorwaarde. Een van die elementen is de hoedanigheid van de eigenaar. Eigenaars van een verontreinigde grond die eigenaar zijn geworden ingevolge overlijden (erfgenamen) zijn een specifieke categorie van eigenaars waarvoor een specifieke invulling van de kennisvoorwaarde gerechtvaardigd is.

Bij de beoordeling of de erfgenaam voldoet aan de kennisvoorwaarde zal de OVAM in eerste instantie nagaan of de erflater voldoet aan de geldende vrijstellingsvoorwaarden voor een eigenaar (alle vrijstellingsvoorwaarden).

1. is dit het geval, dan wordt de erfgenaam geacht te voldoen aan de kennisvoorwaarde¹. Dit betekent dat de OVAM in dat geval, abstractie makend van de concrete kennis van de bodemverontreiniging van de erfgenaam, beslist dat de erfgenaam voldoet aan de kennisvoorwaarde².
 2. is dit niet het geval, pas dan zal de OVAM in hoofde van de erfgenaam de kennisvoorwaarde *in concreto* beoordelen. Daarbij past de OVAM het volgende beleid toe :
 - **saneringsplicht in de nalatenschap**: de erfgenamen worden geacht niet te voldoen aan de kennisvoorwaarde als de OVAM de erflater vóór zijn overlijden voor de betrokken bodemverontreiniging saneringsplichtig heeft gesteld, en hij hiervoor niet het statuut van onschuldig eigenaar werd toegekend. → een weerlegbaar vermoeden: de erfgenamen kunnen op basis van de andere criteria vermeld in artikel 50 van het VLAREBO aantonen dat zij wel degelijk voldoen aan de kennisvoorwaarde.
 - **beschikbare relevante informatie**: als op het moment van het opvallen van de nalatenschap bij de bevoegde instanties (OVAM: register van de verontreinigde gronden – grondeninformatieregister;; Gemeente: inventaris van risicogronden) informatie over de betreffende grond (bodemonderzoeken, bodemkwaliteitsgegevens, kwalificatie als
- ¹ Enkel als het gelet op de feitelijke elementen in een concreet geval niet redelijk zou zijn om het statuut van onschuldig eigenaar aan de erfgenamen toe te kennen, zal worden beslist dat de erfgenaam niet voldoet aan de kennisvoorwaarde en wordt hij dus niet vrijgesteld van de saneringsplicht.
- ² Bijv. kinderen erven in 2009 een verontreinigde grond die hun vader in 1975 had gekocht en die ingevolge activiteiten van leerlooierij in de periode 1900-1940 bodemverontreiniging heeft veroorzaakt. De OVAM beschikt sedert 2007 over een oriënterend bodemonderzoek waarvan de kinderen op dat ogenblik ook kennis van hadden. Op het ogenblik van het opvallen van de nalatenschap waren de erfgenamen dus in feite wel op de hoogte van de bodemverontreiniging, maar in het kader van het beleid van de OVAM wordt hier abstractie van gemaakt.

risicoground) beschikbaar en toegankelijk was, wordt geacht dat de erfgenamen niet voldoen aan de kennisvoorwaarde. Van een normaal zorgvuldig erfgerechtigde kan worden verwacht dat hij vóór het uitoefenen van zijn erfkeuze het nodige doet om zich over de bodemkwaliteit van de grond die het voorwerp uitmaakt van de nalatenschap te informeren bij de bevoegde instanties en desgevallend verder onderzoek verricht naar de aanwezigheid van bodemverontreiniging. Dit is zeker het geval voor nalatenschappen die opengevallen zijn vanaf 25 juli 2000, dit is datum waarop de gemeenten de verplichting hadden om op verzoek informatie te geven uit de gemeentelijke inventaris van risicogronden en men dus op eenvoudige wijze informatie kon verkrijgen of op een grond activiteiten worden of werden verricht waarvoor een verhoogd risico op bodemverontreiniging. Zie [MB 18 september 2007](#) inzake erfgenamen Gyssels

→ een weerlegbaar vermoeden: de erfgenamen kunnen andere elementen aanbrengen (zie artikel 50 VLAREBO) die aannemelijk maken dat ondanks de beschikbare informatie zij toch voldoen aan de kennisvoorwaarde. De bewijslast zal voor de erfgenamen zwaarder zijn voor nalatenschappen die openvallen vanaf 25 juli 2000. Hoe recenter het openvallen van de nalatenschap des te grotere zorgvuldigheid van de erfgenamen kan worden verwacht en dus des te strenger de beoordeling van de kennisvoorwaarde.

Opmerking: opeenvolgende nalatenschappen.

In geval van opeenvolgende nalatenschappen wordt uit billijkheidsoverwegingen voor de beoordeling van het kenniselement terug geschakeld naar de oorspronkelijke erflater die op een actieve, bewuste manier de grond heeft verworven via aankoop. Op die manier worden de erfgenamen-familieleden op een gelijke manier behandeld (bijv. erflater die de verontreinigde grond indertijd heeft gekocht heeft 2 zonen. Eén van de zonen is ook overleden en heeft op zijn beurt 2 zonen. De zoon en de 2 kleinzonen van de eerste erflater wensen de verontreinigde grond te verkopen. Voor de beoordeling van de kennisvoorwaarde in hoofde van alle erfgenamen wordt teruggesproken naar de eerste erflater.

Er moet wel nagegaan worden of de erflater uiteraard niet mede verantwoordelijk is gedurende zijn beheer van de gronden (cfr. case: curator beheert grond van erflater die exploitatie heeft toegelaten ná het accepteren van de erfenis van het tweede deel van zijn vader).

Voor nadere toelichting en achtergrondinformatie: zie hiernavolgende nota

Beleidslijn Vlaamse overheid

“Vrijstelling saneringsplicht: beoordeling kennisvoorwaarde bij erfgenamen”

1. Situering beleidslijn

In het kader het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 kan de saneringsplichtige eigenaar vrijgesteld worden van de verplichting om het beschrijvend bodemonderzoek en de bodemsanering (saneringsplicht) uit te voeren³.

De eigenaar wordt vrijgesteld van de saneringsplicht als de bevoegde overheid⁴ beslist dat hij cumulatief voldoet aan de volgende voorwaarden:

1° hij heeft de bodemverontreiniging niet zelf veroorzaakt;

2° de bodemverontreiniging is tot stand gekomen voor het tijdstip waarop hij eigenaar van de grond werd;

3° hij was niet op de hoogte en behoorde niet op de hoogte te zijn van de bodemverontreiniging op het ogenblik dat hij eigenaar van de grond werd (**kennisvoorwaarde**).

Op grond van artikel 12, §2, 3° en artikel 23, §2, 3°, van het Bodemdecreet heeft de Vlaamse Regering de bevoegdheid om te bepalen met *welke elementen* rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van de kennisvoorwaarde. In artikel 50 van het VLAREBO heeft de Vlaamse Regering uitvoering gegeven aan die bepaling: zo moet bij de beoordeling in het bijzonder rekening worden gehouden met de *hoedanigheid van de eigenaar*.

Een erfgenaam kan beschouwd worden als een eigenaar van bijzondere aard. Hij is eigenaar geworden *ingevolge het overlijden van een erflater* en het gaat om een *wettelijke rechtsopvolger onder algemene titel*. Omwille van die bijzondere hoedanigheid heeft de Vlaamse overheid een **specifieke invulling** gegeven aan de **kennisvoorwaarde** voor erfgenamen. Die specifieke invulling is uitgeschreven in een beleidslijn die door de Vlaamse overheid wordt gehanteerd bij de beoordeling van de kennisvoorwaarde voor erfgenamen.

2. Toelichting bij de beleidslijn

De specifieke beleidslijn voor erfgenamen wordt verantwoord door hun bijzondere hoedanigheid als eigenaar.

De erfgenaam die middels aanvaarding van een erfenis van een onroerend goed eigenaar wordt, verwerft het eigendomsrecht van het onroerend goed op een bijzondere wijze. Hiermee wordt rekening gehouden worden bij de beoordeling van de kennisvoorwaarde in het kader van de vrijstelling van saneringsplicht.

3 Artikel 12, §2, en artikel 23, §2, van het Bodemdecreet.

4 De OVAM en, in geval van administratief beroep tegen de beslissing van de OVAM, de minister bevoegd voor het leefmilieu.

2.1. Eigenaar ingevolge overlijden

Erfgenamen zijn eigenaars van bijzondere aard in die zin dat zij eigenaar geworden zijn *ingevolge het overlijden van de erflater*.

Een belangrijke doelstelling van de bodemsaneringsregeling is om de kandidaat-verwerver van een risicoground te beschermen tegen het onwetend verwerven van een verontreinigde grond en de daaraan gekoppelde eventuele saneringsplicht. Met het oog hierop werd in het Bodemdecreet een bijzondere overdrachtsregeling⁵ voorzien die de overdrager moet naleven alvorens de overdracht van een risicoground kan gebeuren.

Niettegenstaande de ruime invulling van het begrip 'overdracht van gronden' in het Bodemdecreet⁶ werden om evidente redenen uiteraard enkel de transacties '*onder de levenden*' als een overdracht van gronden gekwalificeerd. Bij de overdracht van grond naar aanleiding van een *overlijden* (ingevolge de wettelijke erfregeling of testament⁷) is de bijzondere overdrachtsregeling niet van toepassing en kunnen de erfgerechtigden bijgevolg niet genieten van die beschermingsregeling.

Op het ogenblik dat de erfgenamen met het oog op de verdeling van de nalatenschap de grond in kwestie willen verkopen, worden ze in voorkomend geval geconfronteerd met een saneringsplicht, en kan het omwille van de kennisvoorwaarde problematisch zijn om vrijgesteld te worden van de saneringsplicht.

Naar aanleiding van het aanvaarden van de nalatenschap van de erflater verwerven de erfgenamen het eigendomsrecht op een grond en zijn ze dus verwerver van een (desgevallend verontreinigde) grond.

Terwijl de verwervers in het kader van een overdracht onder de levenden krachtens het Bodemdecreet genieten van een bijzondere bescherming als de overdrager aantoont dat hij voldoet aan de vrijstellingsgronden (verwervers onder bepaalde voorwaarden van rechtswege vrijgesteld van de saneringsplicht), is dit niet het geval bij het verwerven van eigendom ingevolge overlijden.

Om evidente redenen is het in dat geval immers niet mogelijk voor de erflater om vrijstelling van saneringsplicht te bekomen, zodat ook de erfgenamen als verwervers niet beschermd zijn. Om aan dit beschermingsaspect toch tegemoet te komen, wordt bij de beoordeling van de kennisvoorwaarde in hoofde van de erfgenaam ook de positie van de erflater betrokken, meer zelfs wordt hieraan een bijzonder zwaar gewicht gegeven.

Beleidslijn: positie van de erflater

De erfgenamen worden geacht te voldoen aan de kennisvoorwaarde als de OVAM of de Minister op basis van de beschikbare gegevens van oordeel is dat de erflater voldoet aan de (alle) vrijstellingsvoorwaarden. Enkel indien het op basis van de feitelijke elementen van een concreet geval niet redelijk zou zijn om vrijstelling van saneringsplicht aan de erfgenamen toe te kennen, wordt dit

5 Artikel 102 tot en met 115 van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming (Bodemdecreet).

6 Zie artikel 2, 18° Bodemdecreet: onder meer eigendom, erfpacht, opstal, vruchtgebruik,

7 Er is een verschil tussen een erfgenaam en een legataris. Een erfgenaam is iemand die erft op grond van de wet, wegens een bijzondere familiale band met de decuius (*ab intestato* erven). Een legataris erft op grond van wilsbeschikking van erflater in een testament (*a testato* erven). Een legaat is een testamentaire beschikking waarbij de erflater bepaalde goederen aan een legataris toekent (algemeen legaat, bijzonder legaat en legaat onder algemene titel).

principe niet toegepast.

Aandachtspunten

- als de erflater voor zijn overlijden reeds het statuut van onschuldig eigenaar verkregen heeft, is de vrijstelling van saneringsplicht conform artikel 53 van het VLAREBO in principe van rechtswege overgegaan naar de erfgenamen. De erfgenamen zijn immers verwerver geworden van de grond ingevolge de aanvaarding van de erfenis en bijgevolg zijn ze van rechtswege vrijgesteld van de saneringsplicht.

- bij opeenvolgende nalatenschappen wordt in principe voor de beoordeling van het kenniselement teruggeschakeld naar de oorspronkelijke erflater die op een actieve, bewuste manier de grond heeft verworven via aankoop en dus het eigendomsrecht 'onder de levenden' heeft verworven. Op die manier worden de erfgenamen-familieleden op een gelijke manier behandeld.

2.2. Rechtsopvolger onder algemene titel

Erfgenamen zijn verder ook nog eigenaars van bijzondere aard in die zin dat zij *rechtsopvolgers onder algemene titel* zijn.

Dit betekent dat de erfgenaam (bij aanvaarding van de nalatenschap) automatisch⁸ krachtens de wet (een breukdeel van) het vermogen van de erflater verwerft en dan ook in de rechten en verplichtingen treedt die hij in dit (deel van het) vermogen vindt.

In het geval dat de erflater voor zijn overlijden voor de betrokken bodemverontreiniging door de OVAM saneringsplichtig werd gesteld⁹, impliceert dit dat de *saneringsplicht* net zoals de andere schulden van de overledene in principe deel uitmaakt van *de nalatenschap* (zie MB van 12 mei 2006 inzake Van Es). Bij gewone aanvaarding van de nalatenschap erven de erfgenamen ook de schulden van de overledene en zijn ze ertoe gehouden om alle schulden van de nalatenschap te betalen. Men kan de beleidsmatige vraag stellen of de gemeenschap door middel van een toekenning van het statuut van onschuldig eigenaar de betreffende schuld uit de nalatenschap (de kost van de bodemsanering) op zich moet/kan nemen, mede gelet op het feit dat de erfgenamen ook de activa en inkomsten uit de nalatenschap verwerven die desgevallend door de erflater werden vergaard door de exploitatie van de inrichting die de verontreiniging heeft veroorzaakt.

Beleidslijn: saneringsplicht in de nalatenschap

In het kader van de beoordeling van de kennisvoorwaarde wordt een bijzonder gewicht gegeven aan het feit of in de nalatenschap een saneringsplicht aanwezig was.

De erfgenamen worden geacht niet te voldoen aan de kennisvoorwaarde als de erflater voor zijn overlijden voor de betrokken bodemverontreiniging door de OVAM saneringsplichtig werd gesteld en hij hiervoor het statuut van onschuldig eigenaar niet werd toegekend.

Het gaat om een weerlegbaar vermoeden: de erfgenamen kunnen op basis van de andere criteria, vermeld in artikel 50 van het VLAREBO, aantonen dat zij wel degelijk voldoen aan de

8 Hier zijn geen afzonderlijke handelingen voor nodig. Er dient bijvoorbeeld geen verkoopovereenkomst te worden opgesteld, zoals bijvoorbeeld bij de overdracht van een onroerend goed.

9 Middels aanmaning bij historische bodemverontreiniging (artikel 19 en 22 Bodemdecreet) of vestiging van zelfstandige saneringsplicht bij nieuwe verontreiniging (artikel 9 en 11 Bodemdecreet).

kennisvoorwaarde.

2.3. Keuzerecht erfgerechtigden en termijn van beraad

Erfgenamen zijn verder ook nog eigenaars van bijzondere aard in die zin dat zij als wettelijke erfgerechtigden beschikten over *een keuzerecht* (aanvaarden, aanvaarden onder voorrecht van boedelbeschrijving en verwerpen van de nalatenschap) met een termijn waarbinnen zij zich konden beraden over die keuze.

Om een beter begrip te krijgen over de problematiek lijkt het aangewezen een aantal principes van het erfrecht in herinnering te brengen.

Klassiek wordt inderdaad voorgehouden dat de dood van rechtswege het patrimonium van de overledene doet overgaan op zijn "erfgenamen", terwijl meer recent wordt gesteld dat de dood enkel een erfrechtelijke roeping doet ontstaan voor mogelijke "erfgerechtigden", met name die personen die voldoen aan de wettelijke voorwaarden. In hun hoofde ontstaat door het overlijden een *keuzerecht* en een recht om daden van bewaring, toezicht en voorlopig bewind te stellen. Als zij de nalatenschap aanvaarden verkrijgen zij de hoedanigheid van "erfgenaar"¹⁰.

De erfgerechtigde dient ongedwongen en met het nodige inzicht een oordeel te kunnen vellen over de nalatenschap waartoe hij geroepen wordt. Vandaar dat in de erfrechtregeling uitdrukkelijk voorzien is dat een erfgerechtigde zich over een periode van 40 dagen, te rekenen vanaf de datum waarop de inventaris werd opgemaakt¹¹, mag beraden over de aanvaarding of de verwerping van de nalatenschap¹².

Uiteraard kan de erfgerechtigde ook onmiddellijk na het openvallen van de nalatenschap of voor het verstrijken van de wettelijke termijn van beraad zijn erfkeuze uitoefenen. Nadien kan hij zich niet meer op de termijn van beraad beroepen: eens de erfkeuze gemaakt, heeft het beraad geen rechtsgrond meer¹³. Het standpunt dat het feitelijk onmogelijk is voor de erfgerechtigden om zich te informeren over de nalatenschap en specifiek over de gronden en eventuele saneringsplicht die deel uitmaakt van de nalatenschap van de erflater moet aldus enigszins genuanceerd worden, hetgeen naar ons oordeel ook zijn uitdrukking moet krijgen in de richtlijn over de beoordeling van de kennisvoorwaarde in hoofde van erfgenamen.

Hieruit kan geconcludeerd worden dat de erfgerechtigden (op zijn minst wettelijk gezien) wel degelijk de mogelijkheid hebben om zich te beraden over de erfkeuze en dat zij op het ogenblik van het openvallen van de nalatenschap wel degelijk een redelijke termijn ter beschikking hebben om zich nader te informeren over alle aspecten van de nalatenschap en dus ook over de bodemkwaliteit van de eventueel in de nalatenschap aanwezige gronden (op zijn minst een bodemattest aanvragen of op een andere wijze informatie over de grond inwinnen bij de OVAM).

10 GEELHAND, N., "Algemene beginselen in verband met 'het keuzerecht' en het 'recht van beraad' van de erfgenaar en de toepassing ervan op de talmende erfgenaar", *T.Not.*, 1987, 412. BRACKE, L. en VAN OOTEGHEM, P., "De beneficiaire aanvaarding. Enkele beschouwingen bij een weinig voorkomende erfkeuze", *T.Not.*, 1997, 316-358.

11 De termijn van beraad wordt aldus verlengd met de tijdsperiode verlopen tussen de datum van het overlijden en de datum waarop de inventaris werd opgemaakt.

12 Er bestaat weliswaar geen wettelijke verplichting om de inventaris te laten opmaken vooraleer de erfkeuze te maken. De inventaris is dus niet inherent aan het beraad.

13 BRACKE, L. en VAN OOTEGHEM, P., "De beneficiaire aanvaarding. Enkele beschouwingen bij een weinig voorkomende erfkeuze", *T.Not.*, 1997, 320-321.

Beleidslijn: beschikbare en toegankelijke bodemonderzoeken

Bij de beoordeling van de kennisvoorwaarde in hoofde van een saneringsplichtige die eigenaar geworden is ingevolge overlijden (erfgenaam) wordt een bijzonder gewicht gegeven aan het feit of de grond(en) reeds voor het openvallen van de nalatenschap het voorwerp uitmaakte(n) van een **bodemonderzoek(en)**. Het moet gaan om een bodemonderzoek(en) die bij de OVAM ingediend werd en door de OVAM beoordeeld werd vóór het overlijden van de erflater en waarvan de **informatie over de bodemkwaliteit** bijgevolg op het moment van het openvallen van de nalatenschap beschikbaar was bij de OVAM (register van de verontreinigde gronden/ grondeninformatieregister /bodemattest).

Principe: als op het moment van het openvallen van de nalatenschap bij de bevoegde instanties (OVAM: register van de verontreinigde gronden – grondeninformatieregister ; Gemeente: inventaris van risicogronden) informatie over de betreffende grond (bodemonderzoeken, bodemkwaliteitsgegevens, kwalificatie als risicoground) beschikbaar en toegankelijk was , wordt geacht dat de erfgenamen niet voldoen aan de kennisvoorwaarde. Van een normaal zorgvuldig erfgerechtigde kan worden verwacht dat hij vóór het uitoefenen van zijn erfkeuze het nodige doet om zich over de bodemkwaliteit van de grond die het voorwerp uitmaakt van de nalatenschap te informeren bij de bevoegde instanties en desgevallend verder onderzoek verricht naar de aanwezigheid van bodemverontreiniging. Dit is zeker het geval voor nalatenschappen die opengevallen zijn vanaf 25 juli 2000, dit is datum waarop de gemeenten de verplichting hadden om op verzoek informatie te geven uit de gemeentelijke inventaris van risicogronden en men dus op eenvoudige wijze informatie kon verkrijgen of op een grond activiteiten worden of werden verricht waarvoor een verhoogd risico op bodemverontreiniging.

Nuance: het gaat opnieuw om een weerlegbaar vermoeden. De erfgenamen kunnen andere elementen aanbrengen (zie artikel 50 VLAREBO) die aannemelijk maken dat ondanks de beschikbare informatie zij toch voldoen aan de kennisvoorwaarde. De bewijslast zal voor de erfgenamen zwaarder zijn voor nalatenschappen die openvallen vanaf 25 juli 2000. Hoe recenter het openvallen van de nalatenschap des te grotere zorgvuldigheid van de erfgenamen kan worden verwacht en dus des te strenger de beoordeling van de kennisvoorwaarde.